

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de subscripció

ESPAÑA, trimestre, 1'50 Ptas.
EXTRANGER, semestre. 4'50 »
Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració:

Carrer de Lletjós, núm. 31.- GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

Lo que será EL VALLÉS

¿Que será EL VALLÉS? Periódich autonomista, se llegeix a la capsalera y pera'ls qui sá-piguen de llegir ja no hauriem de donar mes explicacions. Pero son molts els que ni a *confe-gir* arriuen y molts son també els que troba-rien estrany que 'ns posessim a la feina, a la feina que veuen de bon grat, si abans no do-navem algunes explicacions.

Per uns y altres, escribim el present arti-cle de presentació.

Venim a publicar un setmanari autonomis-ta que sigui ressó de les aspiracions de la Co-marca Vallesana. No tindrà per lo tant el nostre periodich cap similitut, fora de la part externa y material, ab la inmonda volior de publicacions que neixen corrompudes y cor-secades pera morir en mitj de la pobresa moral en que havien viscut, sense que'l seu pas per el mon periodístich pugui senyalar-se per haver contribuït en lo mes minim a la rea-lisació de cap ideal noble y digne. Nosaltres no venim a fer EL VALLÉS pera utilitzar-lo en benefici propi, ni pera fomentar discordies, ni pera insultar, ni pera acostarnos a la olla podrida del presupost municipal ni tant sols pera satisfer una vanitat tonta de demostrar que sabem d'escriure fins al punt de saberne més que'ls que fan pals y ganxos.

El nostre periodich podrà no ser un model de literatura, pero será exemplar en la co-rrecció y en el bendir; s'ocupará de l'admi-nistració Municipal dels pobles, pero no pera encubrir als defraudadors, sino pera fer bri-llar la honradesa; tractarem de les persones públiques, pero no ab retrets de bugadera: les tractarem com a honrades si ho son, com a dignes d'anar a la presó si s'ho mereixen; en lloch de fomentar discordies tontes, procura-rem unir a tots els homes de bona voluntat pera que hi hagi per tot arreu forces podero-ses pera anar contra 'ls qui, lo mateix si vo-len passar per persones decents, que si ja per-dut tot pudor, son explotadors dels seus con-ciudadans. Serém prudentes..... o imprudentes, segons convingui. Al lladre que fuig, no cal intentar ferir-lo de mort; al lladre que mal-

grat la nostra resistencia, ens atropella, li hem de fer tot el mal que poguem y de lladres d'una y altra mena, n'hi ha per molts d'aques-tos pobles, que'ns roben la honra, el benestar, els interessos, la dignitat.

Veusquí perquè els polítichs arrapats als Ajuntaments, els vividors, els cacichs, se di-guin com vulguin, passin o no per persones respectables, seran preferentment objecte de les nostres campanyes en pro de la moralitat pública y de la dignificació general. Els ti-morats, els homes prudents, els de les bones formes, que no s'espantin, porque donarem un *escandol decent*, propi de tota persona culta, sense descendir may á baixeses y á utilitzar paraules grolleres y de mal sentit.

Fentho així, practicarem un medi pera arri-var al nostre fi, que es l'autonomia de Cata-lunya. Som catalanistas y la propaganda d'aquets salvadors ideals te de ser l'objectiu principal de EL VALLÉS. Considerarem aliats a tots els partits y homes autonomistes de qualsevulga regió d'Espanya; per ells, mal grat hi hagi discrepàncies, tots els nostres res-pectes; per els homes de les partides turnants en el poder, no n'hi haurá cap de respecte, donchs ja han passat els temps en que de bo-na fé se podí servir als que son la desgracia d'Espanya. No s'admeten ja mitjes tintes: o ab els explotadors o ab els explotats.

EL VALLÉS responent al seu titol, será un periódich eminentment comarcal. Les seves columnes estarán obertes pera tothom; volem que aquí s'hi aplegui el conjunt armoniós for-mat per la veu de tots els pobles, celebrant y fruit els uns la victoria ja alcançada contra 'l caciquisme y enardintse 'ls altres pera la no llunyana redempció. La crónica comar-cal, completará per altra part la nostra aspi-ració en aquest punt.

Dignes patricis, respectables hisendats, jo-vent ilustrat de tota la Comarca, forma part integrant de EL VALLÉS. No som un grupo lo-cal, som un exercit; no venim a lluitar per personalismes, ens posem a la brega per ideals; no limitem las nostres mires al avuy, pensem en el demá, en el demá benhaurat dels nostres pobles, de la nostre Patria.

Així som; aixó será EL VALLÉS.

SOLIDARITAT CATALANA

¡Oh Catalunya! ¡Quant s'ha fet esperar el benhaurat dia! ¡Quant ha costat unir á tots els catalans en un pensament primordial, en un ideal supré! ¡Joyosa pots estar ara! ¡Oh Catalunya! al veure a tots els teus fills, po-sats a tos peus aclamante, proclamante reina y sobirana dels seus cors, oferinte tot son va-ler pera lliurarte de tants y tants enemichs com t'enronden.

¡Llahor a la Solidaritat Catalana! Nosal-tres també volém serhi colectivament. EL VALLÉS saluda coralment a la benemérita Co-missió de Solidaritat y demana que se 'l doni per adherit a tots els actes que se celebrin pera refermar y consolidar aquesta benhau-rada unió.

BOYRAS D' ISTIU

La Teresa de can Biel, com tothom l'ano-menava, era una dona que podí ben enva-nir-se de no tenir cap persona agraviada en tota la població.

Jove, de bon regent, aixerida, gens mani-fassera, d'un cor senzill y ditzosota de mena, per tot arreu se l'apreciava y fins retreya com espill de donas casadas. Y á fe que prou ho podí esser qui com ella no's cuydava d'altra cosa que del trast de la casa y del port de son marit, en Ton, un homenás com un sant Pau, farreny, calmós y d'una bondat que no'n co-rrían massa.

Pubilla la Teresa d'uns comparets que Deu n'hi dó, sempre havia lograt en totas sas afi-cions y capritxos lo que se'n sol dir, cor que vols cor que desitjas. Peixadeta de menuda com solen serho els fills únichs de casas arre-gladetas, festejada de jove per munió de fa-drins que l'enmelavan atrets per son bell tracte y xamosa figura, y per últim en com-panyia d'un bon marit que la estimava y com-plavía fins en las cosas més ténuas, per ella es clar que'l mon no tení mes que rosas sen-se punxas. Aixís es que, malgrat la falta de fills, atesos abdós caràcters, vivían com Jo-seph y María, sens que jamay el més petit nuvol havés enfósquit el resplandent cel de sa envejable felicitat.

Fins que un día pel horitzón de son destí

